

28/01/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಮಧುರ ವಾತಾಂಲಾಪ ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವನ್ನು ಮೆಲುಕುಹಾಕುತ್ತಾ ಇರಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಇಡೀ ದಿನವು ಖಣಿ-ಖಣಿಯಲ್ಲ ಕಳೆಯಬೇಕು - ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅಮೃತವೇಳೆ ಎದ್ದು ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ತಾವೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳ. ಇಡೀ ನಾಟಕದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಸ್ತುರಳೆ ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೀನಪು ಮಾಡಿ. ಇದರಿಂದ ಇಡೀ ದಿನವು ಖಣಿಯಲ್ಲ ಕಳೆಯಲ್ಪಡು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭಾಷಣದ ರಿಹಾಸಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ರಿಹಾಸಣ ಮಾಡಿ.

ಗೀತ: ಇಂದು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿರುವರು ಮಾನವರು.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೊರಿ ಮರಳ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ನೀವು ಭಗವಂತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೆ. ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾವು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಕೂಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಹಿಂದಿರೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವೇ ಅಂಧಕಾರದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ನಿಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದಾನ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ನಾವು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವುದು ಬೆಳಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೇನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಹಿಂದಿರೆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವಂತೂ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲ. ನೀವು ವೃಷಿದಲ್ಲ ಮೊದಲಗೆ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಹೊಸಪ್ರಪಂಜದಲ್ಲ ಹೋರಿ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ನಂತರ ಹಣೆಯನ್ನಿಂಬಿಯುತ್ತಿರಿ. ಇದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಇಸ್ಲಾಮಿ, ಬೌದ್ಧಿ, ಕೃಷ್ಣಿಯನ್ನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಮತ್ತೆ ಸಸಿಯನ್ನು ಸೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಇಂತಿಂತಹ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದು ಎಷ್ಟು ವಿಜಿತ್ವವಾದ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ! ಈ ನಾಟಕದ ಕಾಲಾವಧಿಯು 5000 ವರ್ಷಗಳದ್ವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಾಗಿದೆ, ತೇಂತಾಯುಗದ ಆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಾಗಿದೆ..... ತಂದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಪಂಜದಲ್ಲ ಮತ್ತಾಗ್ಯರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೀನಪು ಮಾಡಬೇಕು, ಖಣಿಯಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ತುರಳೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಾವು ಇಡೀ ನಾಟಕದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕಲ್ಪದ ಆಯನ್ನು 5000 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳಿಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ವಿಜಿತ್ವವಾದ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಬೇಕು, ರಿಹಾಸಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯೆಯ ರಿಹಾಸಣ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ!

ನೀವು ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳು ಇಡೀ ನಾಟಕವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಸಹಜರೀತಿಯಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಇದು ಅನಾದಿ-ಅವಿನಾಶಿ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಸೋಲುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಜಕ್ಕಪು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು, ನಾಬಿಂಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಆದೇಶವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೀನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ಈ ನಾಟಕದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳ ನಾಟಕವು ಎಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಟಕವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ನೆನಹಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು 5000 ವರ್ಷಗಳ ಜಕ್ಕವಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳಿಯ ಸೋಲು ಮತ್ತು ಗೆಲುವಿನ ಆಟವಾಗಿದೆ. ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಇಂತಿಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ರಾವಣನ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಆಗ ಅದೇ ಹವಾಸಂವಾಗಿಜಡುವುದು. ಈ ಬೇಹದಿನ ನಾಟಕವನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಸಹ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಯೋಂಗ್ಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ತಂದೆಯು ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಂದೆಯಂತೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ! ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೇಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೆವಿತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ

ಶೀಕ್ಷಕನಾಗಿ ಒದಿಸುತ್ತೇನೆ ನಂತರ ಸದ್ಗುರುಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಾಂತಿಧಾಮ-ಸುಖಧಾಮದ ಮಾಲೇಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನಂತರ ಹೋಗಿ ನಿವಾಣಧಾಮದಲ್ಲ ಕುಳತುಜಡುತ್ತೇನೆ. ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ವಾನಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಭಜನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಂತೂ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮ್ಮದು ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿ (ಪೃಥ್ವಾಪ್ಯ) ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿಸಿ - ನೀವು ಈ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನೀವು ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರ ಕೆಲ್ವಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಈಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಾಣಿಯಂದ ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ಇದನ್ನು ತಂದೆಯು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ, ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಮಜಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳತು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಧುಬನದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಮುಂಜಾನೆ ಏಕುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರಿ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರು ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆಸ್ತಿಯು ತಂದೆ ರಚಯಿತನಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ರಚನೆಯಂದ ಎಂದೂ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮುಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಳಿಸುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಪರಂಪರೆಯಂದ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಬೇಕು - ನಾವು ಎಷ್ಟು ಶೈಳಿಷ್ಟಮುದವರಾಗಿದ್ದೇವು ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಧರುಬ್ಳಷ್ಟರು-ಕಮಳಬ್ಳಷ್ಟರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮಾಯಿಯು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗಾಡೆಜ್ಞ ಜಂಗವನ್ನು ಹಾಕಿಜಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಇವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಜಂಗವನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಈಗ ತಂದೆಯು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇವರ ಮೂಲಕ ನಾನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಜ್ಞಾನ? ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆದ ಆದಿ-ಮುಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಾಗೂ ಹೊಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಸತ್ಯಂಗ ಮುಂತಾದುಪುಗಳಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶಾಲೆಯಲ್ಲ ಓದುವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ವಿದ್ಯೆಯು ಆದಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಂಗಗಳಲ್ಲ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಾನ-ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚೇ ಉಚ್ಚೇ ಇದೆ. ಹಣವನ್ನು ಇಡಿ, ತಲೆಯನ್ನೂ ಬಾಗಿಸಿ. ಹೀಗೆ ಹಣಯೇ ಸವೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಇದನ್ನು ಸ್ವರ್ಣ ಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಿಡಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ನೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥತಿಯ ದೇಶಯಿದೆ. ವೃಕ್ಷಪತಿ ಭಗವಂತನು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬುಷಿಯರಬೇಕು! ಭಗವಂತನೇ ಓದಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಓಹೋ! ಇಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟು ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗ್ಗೋ ವಿಜಾರಸಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾತನು ನಿಮಗೆ ಈ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವತಃ: ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಈ ರಥವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ಜ್ಞಾನಗಂಗೆಯರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ನದಿಯ ನೀರೋ? ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಭಾರತದ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಆ ಸಮಾಜಸೇವಕರಂತೂ ಮಿತವಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಸತ್ಯ ಆತ್ಮೀಯಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚವನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ, ಭಗವಂತನೇ ಪುನಜನಸ್ವರಹಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಪೂರ್ಣ 44 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಾರಾಯಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಏಕೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ? ಕೃಷ್ಣನೇ ನಾರಾಯಣನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದನು ನಂತರ ರಾಧೆಯೋಂದಿಗೆ ಷಯಿಂವರವಾಯಿತು, ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ತಿಳಿಸುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ - ಶಿವತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕ-ಸದ್ಗುರುವೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಗುರುವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಷ್ವಾತಿಶೇಷಣ ಭಗವಂತನು ಶಿವನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯು ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಓದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಡಿ, ಓದುತ್ತಾ ಇರಿ. ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವಂತೂ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಸದ್ಗುರುವಿನ ನಿಂಧಕರಿಗೆ ಪದವಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುಗಳು ತಮಗಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇದುತ್ತಾರೆ. ಶಾಪವು ಸಿಗಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸು ಗುರುವಿನಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ ತಿಳಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಏಕೆ ಬಣಿರಿ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಈ ವೃಕ್ಷಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ಏಕೆ ತಿಳಸುವುದಿಲ್ಲ? ನೀವು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ? ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯವರು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಶಿಯರುತ್ತದೆ, ಸ್ವಾಮಿ

ತಿಳಿಗಳನಾಥರ ಅನನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಸ್ವಾಮಿನಾರಾಯಣನಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಈ ಬೃಹತ್ತತಂಡಯು ಹಿಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದುವ ಅಸತ್ಯಿಯರ್ತಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ನಂತರ ಒಂದುಬಾರಿ ಸಿನೆಮಾವನ್ನು ನೋಡಿದರು ಮತ್ತೆ ವೃತ್ತಿಯೇ ಜಂಭಲವಾಯಿತು, ಸಾಧುತನವೇ ಬದಲಾಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ - ಅವರೆಲ್ಲಾ ಗುರುಗಳು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ವರ ಸದ್ಗುರುತಾತನು ಒಬ್ಬರೇ ಅಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನವರು ಒಬ್ಬ ಗಿರಿಧಾರಿ ಗೋಪಾಲ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಗಿರಿಧಾರಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಿಂದನೆ ಸಿಗುವುದು ಈ ಬೃಹತ್ತವರಿಗೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮವು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಾಲಕನ ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ, ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಮೂಲತಃ ಇವರೇ ಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮನಲ್ಲವೇ! ಇವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡರು ಅರ್ಥಾತ್ ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು ಅಂದಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು! ಅಮೇರಿಕಾದವರೆಗೆ ಗಾಳಿಸುಧಿಯು ಹೋಯಿತು. ಇದು ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಿಂವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಖಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಈ ಜಕ್ತವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆಯಿಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವು ನಂತರ ದೇವತಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ..... ಇದು 84 ಜನ್ಮಗಳ ಜರ್ಕವಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಿತಯಿಲ್ಲಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದೆ - ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೇಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಆನನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲಯೋಗವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಕೆಲಕೆಲವರ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಹಾಳಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿನುತ್ತಾರೆ. ಇದು 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ಸತ್ಯಸಂಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ, ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಉಡುಗೋರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇವರ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಕೇಳುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಜನೆ ಎದ್ದು ಹೀಗಿಗೆ ವಿಜಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಕ್ತರೂ ಸಹ ಮುಂಜನೆಯಲ್ಲ ಎದ್ದು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಗೋಮುಖವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೈಯಸ್ವಂತ್ರ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಮ-ರಾಮ.... ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇದೇ ಮೌಳಗ್ನಿತ್ಯರ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಜಪಾಜಪವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಣಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇಕಿದ್ದಿನ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ವಿನಿ: ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿರ್ವಾರ್ದ ಪುರುಷಾಧಿಸುಸಾರವೇ ಇದೆ. ಇದು ಬಹಕ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೆಮಗೆ ಭಗವಂತನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆಸ್ತಿಯೂ ಸಹ ಅವರಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನದಿಂದ ಇದನ್ನು ಜಟ್ಟಿಜಟ್ಟಿವು ಪಕೆಂದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಪ್ರವೇಶತ್ವಯಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸು, ಒಂದುಪ್ರೇಸೆಯನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದರು, ಇಷ್ಟ ನಷ್ಟಮೋಹಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದು ಬಹಕ ಉನ್ನತವಾದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಮಿಲಾ ಲೋಕಮಯಾದೆ, ವಿಕಾರಿಕುಲಮಯಾದೆಯನ್ನು ಜಟ್ಟಿಜಟ್ಟಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಡಿ. ನಾವು ವಿವಾಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಕನ್ಸ್ಯಯರೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಲಕ್ಷ್ಮಿಪತಿಯಾಗಿರಲ, ಯಾರೇ ಆಗಿರಲ ನಾವಂತೂ ಬೇಹಿದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಸಶೇಯೀರಬೇಕು - ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಹಿದ್ದಿನ ತಂದೆಯೇ ಹುಳು ಶ್ರೀಂಗಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದುಪ್ರೇಸೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ವಿವಾಹದ ದಿನದಿಂದ ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ-ಉರಿದುಹೋಗಿರುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಹೊಸವೆಸ್ತಗಳು, ಒಡವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಾಂಬಿರತ್ಯಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಂಗಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತೆ ನಿಂವು ಇಂತಹ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಇದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಪೃತಿಮಾಗಣದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ನಾಲ್ಕುಭೂಜಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಂಕರನ ಜೊತೆ ಪಾವತಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾನು ಜೊತೆ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀ ಇಲ್ಲ. ಇವರಂತೂ ತಂದೆಯು ಮಗುವಾಗಿಷಟ್ಟರು. ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ! ಇವರು ಮಾತಾಪಿತರಲ್ಲವೇ. ಇವರು ಪ್ರಜಾಪಿತನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ಇವರ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯು ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಿಂದ ತಾಯಿಯೂ ಆದರು. ಸರಸ್ವತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಗಳಿಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಮುಂಜಾನೆ ಎಷ್ಟು ವಿಜಾರಣಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ

ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಿರಿ - ಈ ಸೋಲು-ಗೆಲುವಿನ ವಿಜತ್ತೆ ಆಗವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಖಚಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಿ ತಿಂಡಿಯುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಇಡೀ ನಾಟಕದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಿರಿದೆ ಅದ್ದರಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು, ಪಾವನರಾಗುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು - ನಾವು ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದು ಪೆಟ್ತಿಪ್ಪಬಂಜದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತೆ ಇದರಲ್ಲ ಕೆಲವರು ಅನುತ್ತಿಣಂರಾಗಿಬಂತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂತೂ ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಂಡಿನ್ನಾರೆ - ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಂಡಿನ್ನೇ, ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರವಿದೆ! ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲ ಹೋಗಿ ಮರಳ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು ತ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮನೆ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮನೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ವಿಧೀಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣಗಮನವಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಂದೆ-ಶಿಕ್ಷಕ-ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ನಿಂದನೆಯಾಗುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವು ಆಗಬಾರದು. ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆಯುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

2. ವಿಚಾರನಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದರ ಸ್ವರಣ ಮಾಡಿ ಅಪಾರ ಖಚಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನಿಡಬಾರದು.

ವರದಾನ:-ನೀರನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಖಾಶಿಯ ಹೊಳೆಹಿನ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಎವರ್ ಹ್ಯಾಹಿ ಭವ ಎವರ್ ಹ್ಯಾಹಿ ಅಧಾರತ್ ಸದಾ ಖಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ವರದಾನ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾತ್ಸ್ಥಿಯಾಗಿದೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ದುಃಖ ಅಲೆಯನ್ನು ಉತ್ತಣ್ಣಮಾಡುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ, ನೀರನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಪ್ರಾತ್ಸ್ಥಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸದಾ ಖಾಶಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಖಾಶಿಯ ಹೊಳೆಹಿಸಿಂದ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಉದಾಸಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿರಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹೇಗೆ ಸೂರ್ಯ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಬಂತಾನೆ ಹಾಗೆ. ಅಂಧಕಾರದ ಮಧ್ಯ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವನ್ನು ತರುವುದು, ಆಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರುವುದು, ನೀರನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಖಾಶಿಯ ಹೊಳೆಪನ್ನು ತರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎವರ್ಹ್ಯಾಹಿ. ವರದ ಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸೇವೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಸ್ವೀಲಂಗ್:-ಆಶರಿರಿ ಯಾರು ಆಗಿರುವರೆಂದರೆ ಯಾರನ್ನು ಶರಿರದ ಯಾವುದೇ ಆಕಣಣಿ ತನ್ನಕಡೆ ಆಕಣಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅವರು.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಲು ದಕ್ಷಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮ್ ಪರ್ಕ್

(28) ತಂದೆಯನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜೋತೆಗಾರರಾಗಿ ಅನುಭವಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಸದಾ ಉಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಖಚಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾವುದೇ ಮಾತು ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ ಆದರೂ ಸಹ ತ್ರಾಮದ ಆಗವೆಂದು ತಿಂಡಿ, ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಬಹಕ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುವ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗುವ ವೈಶೀಣಣಿನಿಂದ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದನ್ನೂ ಸಹ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಬಂದಬೇಕು.